

Tulsa har långtat efter att få
fordrupa sig i filosofi sedan
hon var 18 år.

samhet när jag står där och ser ut över vattnet, säger hon och ser glad ut.

I Höganäs har hon antligen hittat lugnet hon längtat efter hela sitt liv.

– Jag tror det är en förutsättning att ha ett lugn att hämta kraft ur. Jag tror det krävs ett tomrum för att kreativiteten ska få utrymme, och då pratar jag inte om den typen av kreativitet som är för några få, utan det skapande som är för alla.

Det nya livet i Höganäs blev en vändpunkt för Tulsa och det gjorde det också möjligt för henne att antligen börja plugga filosofi på allvar.

– Det finns något otroligt starkt i filosofin, något jag känt sedan jag var 18 år. Det talar till mig som inget annat gör, säger hon och berättar att när hon väl började lära sig mer, var hon fast.

BOKEN SOM FICK HENNE ATT VÄGA

TEGELHUS I HAMNEN

Det stora gamla tegelhuset hade en gång fungerat som fängelse för fulla sjömän och hela nederbåningen är fortfarande ett enda stort, vitkalkat rum. Det är ett fantastiskt, personligt hus som Tulsa och hennes man Björn ägnat mycket omsorg åt att göra till sitt. Och att bo i industrishamnen, i folkmun kallad Lilla Kristiania, passar Tulsa perfekt.

– Här står bilar parkerade på fel sida av gatan, det är alltid folk hemma och här finns en massa katter, säger Tulsa.

Förut hade de till och med höns, berättar hon, Linnea och Larsson.

– Jag ser haver när jag hämtar tidningen, det är en estetisk kick varje morgon, och jag känner en sådan tack-

gamla industrishamnen nära haver.

orten Mölle. Så familjen köpte ett hus i Höganäs, i den gammelmormor startade en gång Turisthotellet i grannsa. Hon hade varit en del i Höganäs som barn, hennes ett beslut som aldrig var svårt att genomföra, säger Tulsa.

Till slut bestämde de sig för att flytta från Stockholm, Vad ville hon jobba med när hon fyllt fyrtio?

Tulsa ställde sig frågor och funderade över hur hon ville att resten av hennes liv skulle vara. Var ville hon bo?

Tulsa ställde sig frågor och funderade över hur hon skulle leva.

– Vi letade efter något annat. Vi ville dra ner på temperaturen, få mer av det som jag upplever som kvalitet. Vi funderade mycket över vad det är för liv vi vill ha, säger Tulsa.

– Det jag upplevde hos nummorna var en eftertänksamhet och ett icke-psykologiserande. Man pratade om allmänna problem, om levande och död, säger hon.

Tulsa berättar att hon fortfarande gämnar åker i väg till ett kloster när hon vill vara för sig själv. Hon säger att det som hände var att hon drabbades av en själslig torra. Hon och hennes man Björn, som också hade symtom på utmattningsdepression, levde ett liv de inte trivdes med.

SJÄLSLIG TORRA

antligen mörkret låtra.

hos Dominikanersystarna i Rögöle kloster. Där började och provade all hjälp hon kunde få, och bodde en period bättre, men tre år senare var det dags igen. Hon sökte väl lagt sig, höll det i sig ett halvår. Ett tag mådade hon En depression som kom smygande men när mörkret Till slut drabbades hon av en utmattningsdepression.

– Jag levde ett liv som innebar för lite själ, säger hon.

ningslös. Till slut kände hon inte igen sig själv.

trodde på. Som att hon jagade efter något som var melevde i en stressad miljö och höll på med saker hon inte allt mer på henne. Själva beskriver hon det som att hon nade där i sju år, men jobbet och livet i Stockholm slet fick jobb som systemutvecklare på en bank. Hon stannade där i sju år, men jobbet och livet i Stockholm slet Tulsa började plugga data- och systemvetenskap och Efter några år var det dags för ett nytt karriärbyte.

meran, som producent för olika produktionsbolag.